

[Nyboe Andersen.]

stres ordfører gjorde det for lidt siden, at vi ikke fik et bredt forlig om større besparelser end det, der nu gennemføres. Jeg synes, at den økonomiske oversigt i høj grad bekræfter, at det ville der have været brug for, hvis den overskydende efterspørgsel skal fjernes.

Alligevel er det vel noget af en begivenhed, at vi igennem forhandlingerne i det politisk-økonomiske udvalg fandt ud af at gå løs på udgiftsområder, der før har været så temmelig urørlige. Den stemning, der breder sig i befolkningen i denne tid, er vel i høj grad udtryk for, at mange mennesker nu for første gang har opdaget, at de mange velfærdsforanstaltninger ikke er noget, man bare får som en gave, men er noget, der skal betales med penge og med administration, og det reagerer man imod.

Derfor tror jeg, at vi i virkeligheden nu først står ved begyndelsen af et langsigtet arbejde, hvor vi kommer til at revidere mange af vore velfærdsforanstaltninger i retning af at forenkles og billiggøre dem. Jeg tror, det bliver nødvendigt, hvis befolkningen skal acceptere omkostningerne derved, og jeg tror, det er vigtigt, at vi gennemfører en sådan politik for derved at bevare det værdifulde ved den sociale udvikling, der er gennemført i den sidste menneskealder.

Jeg har, som andre har gjort det, bemærket hr. Orla Møllers udtalelse om behovet for en lovpause. Jeg kan kun beklage, at denne tanke ikke opstod i socialdemokratiet og blev virkeliggjort for et år eller halvandet siden; så havde forskelligt været nemmere i dag. Men sent er jo bedre end aldrig, siger man, og hvis socialdemokratiet nu kommer på bedre tanker, og hvis regeringen nu er interesseret i at sigte efter forenkling og billiggørelse af hele vor velfærds politik, ja, så tilsiger venstre vor positive interesse heri.

Bernhard Baunsgaard: Alene for at der ikke skal herske tvivl om det, skal jeg benytte lejligheden til at meddele, at vi stemmer for finanslovsforslaget som helhed, sådan som det er bemærket af adskillige ordførere at det jo er parlamentarisk skik her i landet. Vi gør det, selv om der er skåret ned på bistanden til u-landene, hvilket vi beklager og ikke mener er tilrådeligt for det rige

Danmark. Vi er i denne forbindelse: Westergaard Andersen, Meta Ditzel, Skovmand, Overgaard Nielsen, K. Helveg Petersen, Else-Merete Ross og mig selv.

Niels Helveg Petersen: Jeg vil gerne til indledning citere, hvad jeg på mit partis vegne sagde den 1. juni 1972 under tredje behandling af tillægsbevillingslovsforslaget, sp. 6770:

„Det forekommer os, at regeringen med denne politik“,

altså den økonomiske politik,

„har anbragt en tidsindstillet bombe i vor økonomi; der starter i 1972-73 en voldsom stigning i priser, lønninger og omkostninger, bomben tikker, så alle kan høre det, den eksploderer i 1973, men regeringen har foreløbig valgt at lade, som om den ikke kan høre det.“

Dette citat er kun anført for at dokumentere, at det ikke kan komme som nogen overraskelse for nogen, at der i dette forår er opstået et behov for et økonomisk indgreb. Disse udtalelser fremsat dengang var ikke frit opfundne, men byggede på de oplysninger, som vi havde fået af regeringen selv. Derfor er det med rette mange spørger: hvorfor hastede det pludselig, hvorfor al dramatikken, hvorfor de natlige møder for at gøre noget, som man længe havde vidst skulle gøres? Og svaret er, at det havde alt sammen ikke været nødvendigt, hvis regeringen i tide havde lyttet til de advarsler, der blev fremsat. Så havde man undgået dramatikken, og så havde man også undgået at skulle skære så dybt på visse områder, som der nu er et behov for. Det er derfor for dårligt, når folketinget i hast tvinges til at gennemføre det, som har kunnet forudses i meget lang tid.

Dertil kommer, at de indgreb, som regeringen nu lægger op til, kommer for sent, og at det er for lidt. Konjunkturopsvinget i vor økonomi har en sådan kraft, at de besparelser, der her gennemføres, kun får en forholdsvis ringe reel virkning på det økonomiske forløb og ikke vil være tilstrækkelige til at forhindre, at regeringen igen, inden den nye finanslov er mange måneder gammel, skal gennemføre en ny stramning i den økonomiske politik.

Man kan så spørge: skal dette ske ved en ny gang besparelser eller ved nye skatter?